

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2009 m. sausio 28 d.

dėl valstybės pagalbos, kurią Liuksemburgas skyrė steigiant kompensacijų fondą elektros rinkai organizuoti (C 43/02 (ex NN 75/01))

(pranešta dokumentu Nr. C(2009) 230)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/476/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

paraginusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas pagal minėtus straipsnius ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

(2) Pasikeitusi raštais su Liuksemburgo valdžios institucijomis, Komisija 2002 m. birželio 5 d. raštu pranešė Liuksemburgui apie savo sprendimą pradėti Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl šios priemonės. Be to, ji paragino Liuksemburgą per mėnesį nuo šio rašto gavimo dienos pateikti savo pastabas ir visą priemonę įvertinti reikalingą informaciją.

(3) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis pateikti su aptariamąja priemone susijusias pastabas.

(4) 2002 m. liepos 22 d. raštu, užregistruotu 2002 m. liepos 26 d., Liuksemburgas paprašė pratęsti terminą savo pastaboms pateikti. 2002 m. liepos 30 d. raštu Komisija terminą pratęsė iki 2002 m. rugsėjo 5 d.

1. PROCEDŪRA

(1) 2001 m. liepos 2 d. raštu, užregistruotu 2001 m. liepos 16 d. numeriu N 475/01, Liuksemburgas pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalies nuostatas pranešė Komisijai apie įsteigtą kompensacijų fondą elektros rinkai organizuoti. Tačiau priemonė, apie kurią pranešta, iš tikrųjų buvo įgyvendinta 2001 m. sausio 1 d. Todėl Komisija manė, kad priemonė negali būti laikoma ketinama suteikti pagalba pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalies nuostatas ir 2001 m. liepos 30 d. ją įregistravo pagalbos, apie kurią nepranešta, registre numeriu NN 75/01.

(5) 2002 m. gruodžio 4 d. faksograma, užregistruota tą pačią dieną, Nyderlandai pateikė Komisijai savo pastabas dėl nagrinėjamos priemonės. 2003 m. vasario 18 d. raštu Komisija perdavė Nyderlandų raštą Liuksemburgui ir paprašė per mėnesį pateikti savo pastabas. 2003 m. gegužės 16 d. nusiuntusi priminimo raštą, Komisija 2003 m. gegužės 28 d. faksograma, užregistruota tą pačią dieną, gavo Liuksemburgo prašymą pratęsti atsakymui skirtą terminą.

⁽¹⁾ OL C 255, 2002 10 23, p. 15.

⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

- (6) 2003 m. birželio 4 d. rašte, užregistruotame 2003 m. birželio 5 d., Liuksemburgas pateikė Komisijai savo pastabas dėl 2002 m. birželio 5 d. Komisijos rašto ir dėl Nyderlandų pateiktų pastabų. Papildomos informacijos Liuksemburgas pateikė 2004 m. gegužės 3 d. rašte, užregistruotame 2004 m. gegužės 13 d.
- (7) 2005 m. sausio 25 d. įvyko Liuksemburgo ir Komisijos darbo posėdis.
- (8) 2005 m. kovo 31 d. raštu Komisija Liuksemburgui pateikė prašymą suteikti informacijos. Komisija Liuksemburgo atsakymą gavo 2005 m. balandžio 20 d. ir gegužės 20 d. raštais, užregistruotais atitinkamai 2005 m. balandžio 27 ir birželio 1 dienomis.
- (9) 2005 m. birželio 22 d. raštu Komisija Liuksemburgui pateikė prašymą suteikti papildomos informacijos. 2005 m. lapkričio 22 d. raštu, užregistruotu 2005 m. lapkričio 23 d., Liuksemburgas paprašė pratęsti terminą atsakymui pateikti. 2005 m. gruodžio 5 d. raštu Komisija tokį terminą nustatė iki 2006 m. sausio 31 d. Komisija Liuksemburgo atsakymą gavo 2006 m. sausio 31 d. raštais, užregistruotais 2006 m. vasario 3 d.
- (10) 2006 m. kovo 27 d. raštu Komisija Liuksemburgui pateikė prašymą suteikti papildomos informacijos. Komisija Liuksemburgo atsakymą gavo 2006 m. balandžio 11 d. raštu, užregistruotu 2006 m. balandžio 18 d.
- (11) 2006 m. gruodžio 12 d. įvyko Liuksemburgo ir Komisijos darbo posėdis.
- (12) 2007 m. lapkričio 21 d. raštu Komisija Liuksemburgui pateikė prašymą suteikti papildomos informacijos. 2007 m. gruodžio 6 d. raštu, užregistruotu 2007 m. gruodžio 10 d., Liuksemburgas paprašė pratęsti terminą atsakymui pateikti. 2007 m. gruodžio 14 d. raštu Komisija terminą pratęsė iki 2008 m. sausio 17 d. Komisija Liuksemburgo atsakymą gavo 2008 m. sausio 28 d. raštu, užregistruotu 2008 m. sausio 30 d.
- (13) 2008 m. vasario 27 d. įvyko Liuksemburgo ir Komisijos darbo posėdis.
- (14) Komisija papildomos informacijos iš Liuksemburgo gavo 2008 m. birželio 19 d. raštu, užregistruotu 2008 m. birželio 20 d., ir 2008 m. rugšėjo 12 d. užregistruotu raštu.

2. APRAŠYMAS

2.1. Kompensavimo mechanizmo teisinis pagrindas

2.1.1. 1994 m. gegužės 30 d. Didžiosios Hercogystės reglamentas (toliau – DHR) ir elektros rinkos liberalizavimo procesas

- (15) 1994 m. gegužės 30 d. DHR⁽³⁾ dėl elektros energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos šaltinių ir bendros šilumos bei elektros energijos gamybos būdu (toliau – „žalioji“ elektros energija) nustatomas išpareigojimą šią „žaliąją“ elektros energiją pirkti iš bendrovės *Cegedel*, kuri tuo metu buvo vienintelė pagrindinė Liuksemburgo elektros tinklo koncesioninkė. Schema susijusi su elektros energijos gamyba iš vandens, vėjo, fotovoltinės, biodujų, biomasės energijos ir su bendra šilumos bei elektros energijos gamyba.
- (16) 1994 m. DHR 1 straipsnyje nustatyta, kad „turimos elektros energijos, gaminamos iš atsinaujinančių energijos šaltinių arba bendros šilumos ir elektros energijos gamybos būdu, kiekį autonomiją turinčio gamintojo prašymu Liuksemburgo Didžioji Hercogystė perima naudojimui viešajame tinkle“. Be to, 1994 m. DHR „žaliajai“ elektros energijai nustatyta aukštesnė nei įprastu būdu pagamintos elektros energijos kaina. „Žaliosios“ elektros energijos pirkimo kaina ilgainiui buvo koreguojama, visų pirma 2005 m. spalio 14 d. DHR⁽⁴⁾. Nuo 2008 m. sausio 1 d. galiojančios kainos nustatytos 2008 m. vasario 8 d. DHR⁽⁵⁾ dėl elektros energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos šaltinių.
- (17) Liuksemburgo vertinimu, 2000 m. išpareigojimas pirkti pagal 1994 m. DHR siekė 112 GWh produkcijos⁽⁶⁾ ir šis kiekis buvo nupirtas už vidutinę kainą, kuri maždaug tris kartus didesnė už kainą, nustatytą bendrovės *Cegedel* pasirašytose ilgalaikio tiekimo sutartyse. Liuksemburgo valdžios institucijų manymu, dėl to patirtos papildomos 275 mln. arba 6,8 mln. EUR išlaidos.
- (18) 2000 m. liepos 24 d. įstatymu⁽⁷⁾ elektros energijos sektorių atvėrus konkurencijai, išpareigojimas pirkti išgaliojo visiems Liuksemburge veiklą vykdančioms elektros tiekėjams. 2001 m. jų buvo trylika, iš jų pagrindinė buvo bendrovė *Cegedel*, antroji – bendrovė *Sotel*, kurios aprūpindavo šalies pietinės dalies metalurgijos gamyklas ir vietos platintojus. Vis dėlto praktiškai tik bendrovė *Cegedel* pirkė didžiausią Liuksemburge pagamintos „žaliosios“ elektros energijos dalį.

⁽³⁾ Leidinys *Mémorial A*, Nr. 62, 1994 7 12, p. 1140.

⁽⁴⁾ 2005 m. spalio 14 d. DHR 1) dėl elektros energijos, gaminamos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, tiekimo; ir 2) kuriuo iš dalies keičiamas 1994 m. gegužės 30 d. DHR dėl elektros energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių ir bendros šilumos bei elektros energijos gamybos ir 2001 m. gegužės 22 d. DHR dėl kompensacijų fondo įsteigimo elektros energijos rinkai organizuoti, leidinys *Mémorial A*, Nr. 181, 2005 11 14, p. 2948.

⁽⁵⁾ Leidinys *Mémorial A*, Nr. 16, 2008 2 12, p. 260.

⁽⁶⁾ Liuksemburgo manymu, 2000 m. bendras elektros energijos suvartojimas Liuksemburge buvo 5 650 GWh.

⁽⁷⁾ Leidinys *Mémorial A*, Nr. 79, 2000 8 21, p. 1896.

2.1.2. 2000 m. gegužės 22 d. DHR

- (19) Norėdamas tiekėjams teisingai paskirstyti su išpareigojimu pirkti „žaliąją“ elektros energiją susijusias išlaidas, Liuksemburgas nusprendė 2001 m. gegužės 22 d. DHR⁽⁸⁾ dėl kompensacijų fondo elektros rinkai organizuoti įsteigimo sukurti kompensavimo mechanizmą. Iš tikrųjų kompensacijų fondas veikė nuo 2001 m. sausio 1 d.
- (20) Pagal 2001 m. gegužės 22 d. DHR 21 straipsnį visiems Liuksemburgo elektros energijos tiekėjams leidžiama iš savo galutinių klientų rinkti įnašus į kompensacijų fondą. Įnašas proporcingas galutinio kliento suvartotai elektros energijai. Be to, pagal kompensacijų fondo mechanizmą leidžiama sąnaudą, susijusią su išpareigojimu pirkti „žaliąją“ elektros energiją, paskirstyti visiems tiekėjo klientams. Įnašų dydį kiekvienais metais valstybė nustato taip, kad fondo pajamos neviršytų su „žaliosios“ elektros energijos pirkimu susijusių papildomų sąnaudų. Iš 2001 m. gegužės 22 d. DHR 13 straipsniu didieji elektros energijos vartotojai⁽⁹⁾ yra atleisti nuo šio įnašo mokėjimo iki 2005 m. gruodžio 31 d.⁽¹⁰⁾ Liuksemburgo valdžios institucijų manymu, toks atleidimas nuo įnašo taikomas maždaug penkiasdešimčiai didžiųjų vartotojų, visų pirma chemijos ir metalurgijos pramonėje.
- (21) Pagal 2001 m. gegužės 22 d. DHR 23 straipsnį 2001 metams visiems nuo įnašo neatleistiems klientams nustatytas 2,73 EUR/MWh įnašas.

2.1.3. 2005 m. gruodžio 9 d. DHR

- (22) Po dvišalių diskusijų su Komisija, 2005 m. gruodžio 9 d. DHR⁽¹¹⁾, įsigaliojusiu 2006 m. sausio 1 d., iš dalies pakeičiamas 2001 m. gegužės 22 d. DHR. Visų pirma juo panaikinamas didžiųjų elektros energijos vartotojų atleidimas nuo įnašo mokėjimo ir vietoj to klientai priskiriami trimis kategorijoms, kurioms taikomi trijų skirtingų dydžių įnašai⁽¹²⁾:

— A kategorijai priklauso klientai, kurių metinis elektros energijos suvartojimas pagal elektros skaitiklio duomenis yra mažesnis arba lygus 25 MWh. 2007 m. A kategorijos vartotojams nustatytas 7,00 EUR/MWh mokėtinas įnašas.

— B kategorijai priklauso klientai, kurių metinis elektros energijos suvartojimas pagal elektros skaitiklio duomenis yra didesnis nei 25 MWh, išskyrus elektros skaitiklius, priskirtus C kategorijai. 2007 m. B kategorijos vartotojams nustatytas 2,70 EUR/MWh mokėtinas įnašas.

— C kategorijai priklauso B kategorijos klientai, kurie, be kita ko, „valstybės ir atitinkamos įmonės sudarytinoje sutartyje turi išpareigoti iš esmės padidinti savo energijos naudojimo efektyvumą [...]“. Sudarytinoje sutartyje bus numatyta nuostata dėl nuobaudos išpareigojimų nesilaikymo atveju.“⁽¹³⁾ Susitarimai baigia galioti 2008 m. sausio 31 d. 2007 m. C kategorijos vartotojams nustatytas 0,75 EUR/MWh mokėtinas įnašas.

2.1.4. 2009 m. sausio 1 d. taikomos nuostatos

- (23) Liuksemburgo valdžios institucijos išpareigojo 2005 m. gruodžio 9 d. DHR pakeisti nauju, šiuo metu dar nepasiekeltu DHR, kuris turėtų įsigaliooti 2009 m. sausio 1 d. Pasak Liuksemburgo valdžios institucijų, naujajame DHR numatyta, kad tiekėjai gali iš savo klientų rinkti įnašus išlaidoms, patirtoms dėl „žaliosios“ elektros energijos, padengti. Įnašų dydį nustato nebe viešoji valdžios institucija, juos įvertina patys tiekėjai.

2.2. Kompensavimo mechanizmo taikymas

- (24) Praktiškai 2001 m. gegužės 22 d. ir 2005 m. gruodžio 9 d. DHR nustatyta, kad pagrindinė Liuksemburgo tiekėja bendrovė *Cegedel*, kurios didžioji dalis kapitalo yra privatus kapitalas, turi nupirkti visą Liuksemburge pagamintą „žaliąją“ elektros energiją už valstybės nustatytą kainą. Bendrovė elektrą perka savo arba kitų tiekėjų, pasirašiusių tiekimo sutartis su „žaliosios“ elektros energijos gamintojais, vardu. Tada pagrindinis tiekėjas „žaliąją“ elektros energiją parduoda savo konkurentams, atsižvelgdamas į jų atitinkamas rinkos dalis Liuksemburgo rinkoje ir už pardavimo kainą, kurią valstybė nustatė pagal praėjusių metų elektros energijos rinkos kainą. Su „žaliąją“ elektros energiją susijusios papildomos sąnaudos atitinka pirkimo iš „žaliosios“ elektros energijos gamintojų kainos (tiekimo tarifas) ir valstybės nustatytos pardavimo kitiems tiekėjams kainos skirtumą. Visi tiekėjai bendro „žaliosios“ elektros energijos pirkimo mėnesines ataskaitas pateikia Liuksemburgo energijos reguliavimo tarnybai – Liuksemburgo reguliavimo institutui (toliau – LRI). Metų pabaigoje reguliavimo tarnyba padalija kompensaciją tiekėjams: jei tiekėjo nupirktos Liuksemburge pagamintos „žaliosios“ elektros energijos dalis yra didesnė už jos dalį elektros energijos rinkoje, jis gauna kompensaciją iš fondo; priešingai, jei jo nupirktos „žaliosios“ elektros energijos dalis yra mažesnė už jos dalį nacionalinėje rinkoje, jis turi į fondą pervesti atitinkamą įnašą. Taigi

⁽⁸⁾ Leidinys *Mémorial A*, Nr. 70, 2001 6 19, p. 1407.

⁽⁹⁾ Didieji elektros energijos vartotojai yra įmonės, prisijungusios prie didesnės nei 65 kV įtampos elektros energijos tinklo.

⁽¹⁰⁾ Pagal 2001 m. gegužės 22 d. DHR 14 straipsnį atleidimu nuo įnašo besinaudojančiųjų klientų skaičius vis dėlto galėtų būti sumažintas iki 2006 m. sausio 1 d., jei apmokestintų klientų įnašai į kompensacijų fondą padidėtų daugiau nei 50 % per 2002 ir 2003 finansinius metus.

⁽¹¹⁾ Leidinys *Mémorial A*, Nr. 203, 2005 12 16, p. 3256.

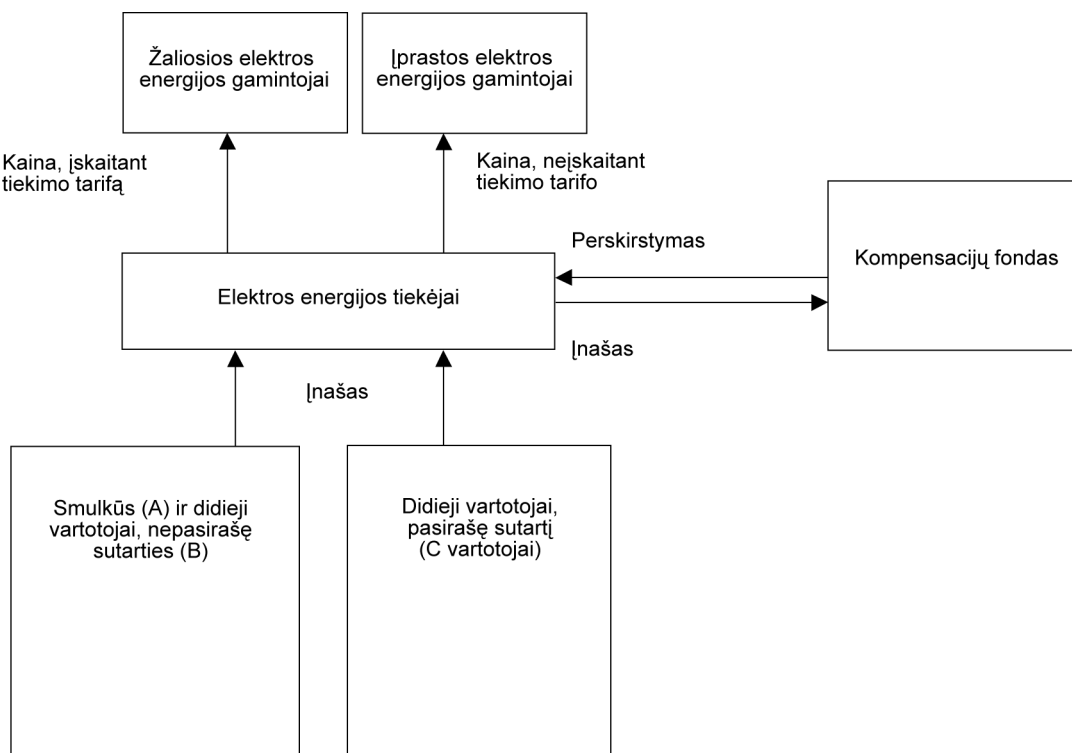
⁽¹²⁾ 2005 m. gruodžio 9 d. DHR 1 straipsnis, kuriuo iš dalies keičiamas 2001 m. gegužės 22 d. DHR 21 straipsnis.

⁽¹³⁾ 2005 m. gruodžio 9 d. DHR 1 straipsnis.

kompensacijų fondo tikslas – užtikrinti, kad visi Liuksemburge veiklą vykdančios tiekėjų pirkėjų Liuksemburge

pagamintos „žaliosios“ energijos dalį, lygią jos daliai nacionalinėje rinkoje.

- (25) Toliau pateikiamoje schemoje apibūdinama iki 2008 m. gruodžio 31 d. galiojusi kompensacijų fondo taikymo schema.

3. PRIEŽASTYS, DĖL KURIŲ PRADĖTA OFICIALI TYRIMO PROCEDŪRA

- (26) Savo sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą Komisija išreiškė nuomonę, kad kompensavimo mechanizmas yra valstybės pagalba pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį⁽¹⁴⁾.
- (27) Priemonė suteikia pranašumą „žaliosios“ elektros energijos gamintojams, kurie *in fine* naudojami įplaukoms iš kompensacijų fondo. Be to, iki 2005 m. gruodžio 31 d. taikomas atleidimas nuo įnašų mokėjimo sudaro palankias sąlygas įmonėms, didžiosioms elektros energijos vartotojoms, palyginti su kitomis įmonėmis, kurios turi mokėti įnašus į kompensacijų fondą. Tačiau tiekėjai nesinaudoja jokių pranašumais, nes jie yra tik tarpininkai renkant galutinių klientų mokamus įnašus, kurie *in fine* perdujami „žaliosios“ elektros energijos gamintojams.
- (28) Toks pranašumas, susijęs su valstybinių išteklių naudojimu, suteikiamas ne dėl to, kad nustatytas įpareigojimas

pirkti „žaliąją“ elektros energiją, o dėl to, kad įsteigtas kompensacijų fondas. Iš tikrųjų šis fondas yra įsteigtas valstybės ir finansuojamas privalomais įnašais, o į jį pervedamas lėšas kontroliuoja valstybė.

- (29) Priemonė yra atrankinė, nes palankios sąlygos suteikiamos tik kai kurioms įmonėms ar veiklos sritims, visų pirma „žaliosios“ elektros energijos gamintojams kitų elektros energijos gamintojų atžvilgiu ir įmonėms, didžiosioms elektros energijos vartotojoms, kitų elektros energiją vartojančių įmonių atžvilgiu.
- (30) Be to, dėl „žaliosios“ elektros energijos gamintojams suteikto pranašumo trikdoma valstybių narių elektros energijos prekyba ir iškraipoma konkurencija lygiai taip pat, kaip ir dėl pranašumo, kuriuo naudojasi įmonės, didžiosios elektros energijos vartotojos, veiklą vykdančios įvairiuose ekonomikos sektoriuose.

⁽¹⁴⁾ Žr. sprendimo pradėti oficialią tyrimo procedūrą 14–19 punktus, OL C 255, 2002 10 23, p. 15.

- (31) Tada Komisija išnagrinėjo kompensavimo mechanizmo suderinamumą su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą, atsižvelgdama į 2001 m. Bendrijos rekomendacijas dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai (toliau – 2001 m. rekomendacijos) ⁽¹⁵⁾. Šiuo klausimu ji pareiškė tokių abejonų.
- (32) Pirma, Komisijos manymu, neatrodo, kad pagalba „žaliosios“ elektros energijos gamintojams atitinka tokias 2001 m. rekomendacijų nuostatas sąlygas:
- pagal sistemą neužtikrinama, kad pagalba būtų skiriama tik papildomoms išlaidoms, susidarantioms dėl gamybos kainos ir nagrinėjamos elektros energijos rinkos kainos skirtumo, padengti. Pagal sistemą neužtikrinama ir tai, kad pagalba veiklai būtų skiriama gamyklos nusidėvėjimui padengti reikalingą laiką. Joje taip pat neatsižvelgiama į galimą pagalbą investicijoms, kurią gamintojai gavo savo gamykloms kaip ekologinę priemonę Liuksemburge ⁽¹⁶⁾ (2001 m. rekomendacijų E.3.3.1 punktas),
  - sistemoje nenumatytas toks rinkos mechanizmas kaip žalieji pažymėjimai (2001 m. rekomendacijų E.3.3.2 punktas),
  - pagalba veiklai apskaičiuojama ne pagal išvengtas išorines sąnaudas (2001 m. rekomendacijų E.3.3.3 punktas),
  - pagalba veiklai nėra skiriama ribotam 5 metų laikotarpiui, ji nėra proporcingai mažėjanti, o jos intensyvumas nėra ribojamas 50 % papildomų sąnaudų (2001 m. rekomendacijų E.3.3.4 punktas).
- (33) Antra, Komisija manė, kad įmonių, didžiųjų elektros energijos vartotojų, atleidimas nuo įnašo mokėjimo neatitinka 2001 m. rekomendacijose nustatytų kriterijų: atleidimu nuo įnašo besinaudojančios įmonės nėra įsipareigojusios siekti aplinkos apsaugos tikslų ⁽¹⁷⁾; jos neturi mokėti didelės mokesčio dalies ⁽¹⁸⁾; be to, 2001 m. rekomendacijų požiūriu su atleidimu nuo įnašo susijusi pagalba nėra proporcingai mažėjanti, o jos intensyvumas nėra ribojamas iki 50 % ⁽¹⁹⁾.
- (34) Galiausiai Komisija pasidomėjo priemonės suderinamumu su Sutarties 25 ir 90 straipsniais. Iš tikrųjų kompensavimo mechanizme nenumatyta: nei atleidimas nuo įnašo už importuotą elektros energiją, nei mokesčiai už eksportą. Tačiau ši priemonė naudinga *in fine* tik nacionaliniams „žaliosios“ elektros energijos gamintojams. Importuojama elektros energija apmokestinama *in fine* negaunant paramos, taikomos Liuksemburge pagamintai

„žaliajai“ elektros energijai.

- (35) 23 punkte minėtame naujajame DHR, kuris turi įsigalioti 2009 m. sausio 1 d., kompensavimo mechanizmas iš dalies pakeičiamas taip, kad jis nesuteiktų pagrindo pradėti oficialią tyrimo procedūrą. Todėl šiame sprendime nagrinėjamas valstybės pagalbos buvimas ir galimas kompensavimo mechanizmo suderinamumas pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą iki 2008 m. gruodžio 31 d.

4. LIUKSEMBURGO PASTABOS DĖL OFICIALIOS TYRIMO PROCEDŪROS PRADŽIOS

4.1. Dėl priemonės apibūdinimo

- (36) Pirma, Liuksemburgas pažymi, kad pagal 1994 m. gegužės 30 d. DHR vienintelė bendrovė *Cegedel* yra įpareigota pirkti Liuksemburge pagamintą „žaliąją“ elektros energiją. Vėliau dėl liberalizavimo proceso atsirado kitų konkuruojančių tiekėjų, kurių 2003 m. birželio mėn. buvo trylika. Visi jie buvo įpareigoti pirkti „žaliąją“ elektros energiją. Bet iš tikrųjų papildomos sąnaudos ir toliau iš esmės tekdavo vienai veiklos vykdytojai – bendrovei *Cegedel*. Todėl Liuksemburgas atkreipia dėmesį, kad kompensacijų fondas iš tikrųjų sudaro palankias sąlygas sąžiningai konkurencijai tarp tiekėjų, nes jis jiems paskirsto su įsipareigojimu pirkti „žaliąją“ elektros energiją susijusias papildomas sąnaudas.
- (37) Antra, Liuksemburgas nurodo, kad ši priemonė turi didelės naudos aplinkos apsaugai ir padeda siekti aplinkos apsaugos tikslų, dėl kurių Liuksemburgas įsipareigojo pagal Bendrijos kovos su klimato kaita politiką: Liuksemburgo tikslas yra 28 % sumažinti CO₂ išmetimą, palyginti su 1990 m. Todėl Liuksemburgo valdžios institucijos ragina Komisiją įvertinti potencialų konkurencijos iškraipymo ar įtakos valstybių narių prekybai poveikį priemonės naudos aplinkos apsaugai atžvilgiu.

4.2. Dėl valstybės pagalbos

- (38) Liuksemburgas mano, kad kompensacijų fondo įsteigimas nėra valstybės pagalba pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį.
- (39) Pirma, Liuksemburgas pažymi, kad fonde nėra valstybės išteklių atsižvelgiant į 2001 m. kovo 13 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismo) sprendimą *PreussenElektra* byloje ⁽²⁰⁾. Prieš įsteigiant fondą su įsipareigojimu pirkti „žaliąją“ elektros energiją susijusias papildomas sąnaudas patirdavo tik privačios bendrovės *Cegedel* galutiniai klientai. Įsteigus fondą papildomos sąnaudos paskirstomos visiems visų Liuksemburge veiklą vykdančių tiekėjų klientams, tačiau nebereikia daugiau valstybės išteklių. Pagrįsdamas savo argumentą Liuksemburgas cituoja sprendimo *PreussenElektra* byloje 66 punktą: „valstybės narės teisės aktai, kurie, pirma, įpareigoja privačias elektros energijos tiekimo įmones elektros energiją, jų tiekimo zonoje pagamintą panaudojant atsinaujinančius energijos šaltinius, pirkti už minimalias kainas, didesnes nei reali ekonominė šios rūšies energijos vertė, ir, antra, paskirsto šios pareigos

⁽¹⁵⁾ OL C 37, 2001 2 3, p. 3.

⁽¹⁶⁾ 2001 m. spalio 17 d. Komisijos sprendimas dėl atvejo Nr. N 842/2000 (OL C 5, 2002 1 8, p. 5).

⁽¹⁷⁾ Žr. 51 punkto 1a papunktį.

⁽¹⁸⁾ Žr. 51 punkto 1b papunkčio antrą įtrauką.

⁽¹⁹⁾ Žr. 46 punktą.

⁽²⁰⁾ Byla C-379/98, Rink. 2001, p. I-02099.

finansines sąnaudas tarp šių elektros tiekimo įmonių ir aukštesniame gamybos lygmenyje esančių privačių elektros sistemų operatorių, nėra valstybės pagalba Sutarties 92 straipsnio 1 dalies (tapusio Sutarties 87 straipsnio 1 dalimi) prasme“.

(40) Antra, Liuksemburgas primena, kad kompensacijų fondas nesukuria pranašumo „žaliosios“ elektros energijos gamintojams, nes nėra jokie sutartinio ar finansinio ryšio tarp fondo ir gamintojų. Šiems iš tikrųjų tiesiogiai atlygina tiekėjai, kai jie „žaliąją“ elektros energiją perka pagal tarifus, tuo metu nustatytus 1994 m. gegužės 30 d. DHR. Iš kompensacijų fondo kompensacijos mokamos tik tiekėjams.

(41) Be to, kompensacijų fondo buvimas nesuteikia pranašumo įmonėms, didžiosioms elektros energijos vartotojoms, palyginti su tomis įmonėmis, kurios moka įnašus į fondą. Iš tiesų nuo įnašo atleistos įmonės — chemijos ir metalurgijos pramonės įmonės — Liuksemburge neturi konkurentų, kurie turėtų mokėti įnašus fondui. Be to, Liuksemburgas mano, kad nuo įnašo atleistoms įmonėms nesuteikiamas pranašumas ne Liuksemburge įsikūrusių konkurentų atžvilgiu.

(42) Galiausiai Liuksemburgas mano, kad su kompensacijų fondu susijęs konkurencijos iškreipimo ir įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai poveikis yra tik teorinis. Visų pirma nenustatyta, kad atleidimas nuo įnašo, kuriuo naudojasi Liuksemburgo sunkiosios pramonės įmonės, turėtų įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai.

4.3. Dėl Sutarties 25 ir 90 straipsnių pažeidimo

(43) Liuksemburgas mano, kad kompensavimo mechanizmu nepažeidžiami Sutarties 25 ir 90 straipsnių. Liuksemburgo manymu, Liuksemburge pagaminta ir importuota elektros energija pagal sistemą nevertinama skirtingai. Be to, pagal 1994 m. gegužės 30 d. DHR pagaminta „žalioji“ elektros energija neeksportuojama. Todėl kitoje valstybėje narėje įsikūręs, bet Liuksemburge klientų turintis gamintojas vertinamas lygiai taip pat, kaip Liuksemburge įsikūręs ir nacionalinėje rinkoje prekiaujantis gamintojas. Išvada yra tokia pat, jei šių dviejų gamintojų klientai yra įsikūrę kitoje valstybėje narėje.

4.4. Dėl galimos valstybės pagalbos suderinamumo su Sutartimi

(44) Nors ir prieštaraudamos, kad įmonių, didžiųjų elektros energijos vartotojų, atleidimas nuo įnašo yra valstybės

pagalba, Liuksemburgo valdžios institucijos pažymi, kad ši priemonė galėtų būti suderinama su 2001 m. rekomendacijomis.

(45) Pirma, Liuksemburgas nurodo, kad atleidimas nuo įnašo iš tikrųjų suteikiamas remiantis savanoriška sutartimi, kurioje nustatyti ją pasirašiusių pramonininkų energijos vartojimo efektyvumo didinimo tikslai. Savanorišką sutartį Liuksemburgas ir Liuksemburgo nacionalinė pramonės įmonių federacija (pranc. FEDIL) pasirašė 1996 m. kovo mėn., o atnaujino 2001 m. balandžio mėn.

(46) Antra, Liuksemburgas pripažįsta, kad sutartyje vis dėlto nėra numatyta baudas įtvirtinančių nuostatų už įsipareigojimų nevykdymą, bet įsipareigoja įtraukti tokį mechanizmą, kuris būtų suderinamas su 2001 m. rekomendacijų 51 punkto 1a papunkčiu.

5. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

(47) Pradėjus oficialią Liuksemburgo kompensavimo mechanizmo tyrimo procedūrą savo pastabas pateikė tik Nyderlandai.

(48) Nyderlandai primena, kad pagalba nacionaliniams „žaliosios“ elektros energijos gamintojams leidžiama, jei ji neviršija tokios elektros energijos gamybos nerentabilių papildomų sąnaudų. Nyderlandų valdžios institucijos teigia palankiai vertinančios visišką nerentabilių papildomų sąnaudų kompensavimą siekiant plėtoti „žaliosios“ elektros energijos gamybą. Tokia parama iš tikrųjų yra reikalinga siekiant valstybėms narėms padėti pasiekti aplinkos apsaugos tikslų, kurių siekti jos įsipareigojo rati-fikuodamos Kioto protokolą⁽²¹⁾.

(49) Be to, Nyderlandai pažymi, kad kiekvienai valstybei narei turi būti palikta tam tikra veikimo laisvė siekiant su aplinkos apsauga susijusių Kioto protokolo tikslų. Todėl ji siūlo Komisijai kiekvienos valstybės narės įgyvendintas paramos „žaliajai“ elektros energijai priemones vertinti kiekvienu atveju atskirai.

(50) Apibendrinami Nyderlandai ragina Komisiją teigiamai vertinti Liuksemburgo numatytą priemonę atsižvelgiant į dabartinį poreikį dar labiau plėtoti „žaliosios“ elektros energijos gamybą.

⁽²¹⁾ Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos Kioto protokolą, priimtas 1997 m. gruodžio 11 d.

6. LIUKSEMBURGO KOMENTARAI DĖL SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABŲ

- (51) Liuksemburgas nepateikė komentarų dėl Nyderlandų pareiktų pastabų.

7. VERTINIMAS

7.1. Valstybės pagalba

- (52) Sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą Komisija pareiškė nuomonę, kad kompensavimo mechanizmas yra valstybės pagalba pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį⁽²²⁾. Dviejų kategorijų valstybės pagalbos gavėjai buvo „žaliosios“ elektros energijos gamintojai ir įmonės, didžiosios elektros energijos vartotojos, atleistos nuo įnašo į kompensacijų fondą.
- (53) Ankstesniuose sprendimuose Komisija taip pat pareiškė nuomonę, kad finansavimas pagal „žaliosios“ energijos tiekimo tarifus, panašiai kaip šiuo atveju, yra valstybės pagalba. Pavyzdžiui, sprendime dėl priemonės Nr. N 504/2000⁽²³⁾ (Jungtinė Karalystė), jungtiniame sprendime dėl priemonių Nr. N 707/02 ir Nr. N 708/02⁽²⁴⁾, kuris pratęstas priemone Nr. N 543/05⁽²⁵⁾ vėliau priemone Nr. N 478/07⁽²⁶⁾ (Nyderlandai), sprendimuose dėl priemonių Nr. NN 162/03 ir Nr. N 317/06⁽²⁷⁾ (Austrija) bei Nr. C 7/05 (Slovėnija)⁽²⁸⁾.
- (54) Toliau reiktų išnagrinėti, ar kompensavimo mechanizmas yra valstybės pagalba nagrinėjamu laikotarpiu, t. y. iki 2008 m. gruodžio 31 d.

7.1.1. Valstybės išteklių buvimo nustatymas

- (55) Pagal teismo praktiką tam, kad priemonė būtų laikoma valstybės pagalba, ji turi būti, pirma, tiesiogiai ar netiesiogiai skiriama iš valstybės išteklių, ir, antra, priskiriama valstybei⁽²⁹⁾.
- (56) Dėl valstybės lėšų buvimo Teisingumo Teismas pripažino, jog priemonės finansiniai ištekliai nebūtinai turi sudaryti viešo sektoriaus nuolatinę turą, kad būtų laikomi valstybės ištekliais; to, kad tie ištekliai yra nuolat kontroliuojami valstybės, todėl prieinami kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms, pakanka, kad jie būtų laikomi valstybės ištekliais⁽³⁰⁾. Be to, pagal Teisingumo

Teismo praktiką⁽³¹⁾ tai nėra valstybės ištekliai, jei valdžios institucijos nekontroliuoja arba kuriuo nors metu neturi galimybės kontroliuoti fondų, iš kurių finansuojamas nagrinėjamas ekonominis pranašumas. Todėl svarbu nustatyti, ar valstybė tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja aptariamus išteklius, neatsižvelgiant į tai, kad tie ištekliai neskiriami tiesiogiai iš valstybės biudžeto. Byloje *PreussenElektra* finansavimas pagal „žaliosios“ energijos tiekimo tarifus buvo tiesiogiai vykdomas privačių elektros energijos tiekėjų sąskaita, kurie turėjo pirkti elektros energiją iš „žaliosios“ elektros energijos gamintojų už aukštesnę nei elektros energijos rinkos kainą. Šiuo atveju nuo 2001 m. sausio mėn. iki 2008 m. gruodžio mėn. valstybė nustatė privalomus įnašus vartotojams, o tie įnašai tarpininkaujant tiekėjams būdavo pervedami „žaliosios“ elektros energijos gamintojams. Be to, Liuksemburgo valstybės įkurtas kompensacijų fondas persikirsto kompensacijas tiekėjams. Sprendime *Stardust Marine*⁽³²⁾ Teisingumo Teismas nustatė, kad ištekliai, kuriuos tam tikru metu kontroliuoja valstybė, visuomet yra valstybės ištekliai. Todėl Komisija mano, kad pagalba buvo skirta tiesiogiai arba netiesiogiai iš valstybės išteklių.

- (57) Dėl priskyrimo valstybei LRI apskaičiuoja ir paskirsto pagalbą kiekvienam pagalbos gavėjui pagal teisės aktuose nustatytą formulę. Todėl valstybė per teisės aktus kontroliuoja ne tik paskirstomą sumą ir pagalbos gavėjus, bet ir pagalbos skyrimą. Todėl Komisija mano, kad pagalba priskirtina valstybei.

7.1.2. Atrankumas

- (58) Kompensavimo mechanizmas skirtas tik kai kuriems elektros energijos gamintojams, šiuo atveju Liuksemburgo „žaliosios“ elektros energijos gamintojams.
- (59) Be to, pagal mechanizmą numatytas atleidimas nuo įnašo arba, nuo 2006 m. sausio 1 d., mažesnis įnašas tik vienos kategorijos vartotojams, didiesiems elektros energijos vartotojams⁽³³⁾.

7.1.3. Pranašumo suteikimas

- (60) Kompensavimo mechanizmu nustatytais privalomais įnašais akivaizdžiai suteikiamas pranašumas „žaliosios“ elektros energijos gamintojams, nes pats sistemos tikslas yra sudaryti šiems gamintojams galimybę parduoti savo elektros energiją už didesnę nei rinkos kainą.

⁽²²⁾ Žr. sprendimo pradėti oficialią tyrimo procedūrą 14–19 punktus.

⁽²³⁾ OL C 30, 2002 2 2, p. 15.

⁽²⁴⁾ OL C 148, 2003 6 25, p. 12.

⁽²⁵⁾ OL C 221, 2006 9 14, p. 8.

⁽²⁶⁾ OL C 39, 2008 2 13, p. 3.

⁽²⁷⁾ Atvejai buvo padalyti į A dalį (atsinaujinanti energija) ir B dalį (bendra šilumos ir elektros energijos gamyba), OL C 221, 2006 9 14, p. 8.

⁽²⁸⁾ OL L 219, 2007 8 24, p. 9.

⁽²⁹⁾ Žr., pavyzdžiui, 2002 m. gegužės 16 d. Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-482/99, Rink. p. I-4397, 24 punktą.

⁽³⁰⁾ Žr. 2000 m. gegužės 16 d. Teismo sprendimo byloje *Prancūzija/Ladbroke Racing ir Komisija*, C-83/98, Rink. p. I-3271, 50 punktą ir 1996 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo byloje *Air France/Komisija*, T-358/94, Rink. p. II-2109, 67 punktą.

⁽³¹⁾ Žr. generalinio advokato F. G. Jacobso išvadą *Prancūzija/Komisija*, C-482/99, Rink. p. I-4397, 38–42 punktai ir 2001 m. kovo 13 d. sprendimo, nurodyto 20 išnašoje, 59–61 punktus.

⁽³²⁾ Žr. 2002 m. gegužės 16 d. Teismo sprendimo *Prancūzija/Komisija*, C-482/99, Rink. p. I-4397, 37 punktą.

⁽³³⁾ Žr. 22 punktą.

- (61) Įmonės, didžiosios elektros energijos vartotojos, akivaizdžiai naudojasi pranašumu, suteiktu dėl atleidimo nuo įnašo į kompensavimo mechanizmą arba, nuo 2006 m. sausio 1 d., dėl tokio įnašo sumažinimo.

7.1.4. Konkurencijos iškraipymas ir įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai

- (62) Priemonė turi įtakos ūkinės veiklos vykdytojams, kurie veiklą vykdo konkurencijai atvirose sektoriuose, pavyzdžiui, elektros energijos gamybos sektoriuje arba sektoriuose, kuriuose veikia įmonės, didžiosios elektros energijos vartotojos (visų pirma chemijos ir metalurgijos pramonėje), ir kurie prekiauja su kitomis valstybėmis narėmis.
- (63) Todėl pagalba gali iškraipyti konkurenciją ir turėti įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai.

7.1.5. Išvados dėl valstybės pagalbos

- (64) Remdamasi šia informacija, Komisija mano, kad kompensavimo mechanizmo versija, taikyta nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2008 m. gruodžio 31 d., yra valstybės pagalba pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

7.2. Pagalbos suderinamumo su Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu tyrimas

- (65) Dėl 32, 33 ir 34 punktuose išdėstytų priežasčių Komisija nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl šio atvejo, nes ji abejojo dėl priemonės suderinamumo su bendrąja rinka ir Sutarties 25 ir 90 straipsniais.
- (66) Atsižvelgiant į tai, kad pagalba, kurią sudaro kompensavimo mechanizmas, siekiama aplinkos apsaugos tikslo, jos suderinamumas turi būti vertinamas pagal Bendrijos rekomendacijas dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai. Nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2008 m. gruodžio 31 d. paeiliui buvo taikomos dvi rekomendacijos, nes 2001 m. rekomendacijos buvo pakeistos Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai Bendrijos gairėmis⁽³⁴⁾ (toliau – 2008 m. gairės). Aptariama pagalba buvo įregistruota kaip pagalba, apie kurią nepranešta, todėl pagal 2008 m. gairių 205 punktą jos suderinamumą reikėtų nagrinėti atsižvelgiant į taisyklės, taikomas teikiant pagalbą.
- (67) Todėl, pirma, reikėtų išnagrinėti priemonės suderinamumą su 2001 m. rekomendacijomis ir 2008 m. gairėmis ir, antra, priemonės suderinamumą su Sutarties 25 ir 90 straipsniais.

7.3. Pagalbos suderinamumas su 2001 m. rekomendacijomis ir 2008 m. gairėmis

- (68) Komisija nagrinėja pagalbos, skirtos dviejų kategorijų pagalbos gavėjams — „žaliosios“ elektros energijos gamintojams, kurie netiesiogiai naudojami įnašais į kompensacijų fondą, ir įmonėms, didžiosioms elektros energijos vartotojoms, kurios naudojosi atleidimu nuo įnašo, o nuo 2006 m. sausio 1 d. ir įnašo į kompensacijų fondą sumažinimu — suderinamumą nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2008 m. gruodžio 31 d.

7.3.1. Pagalbos Liuksemburgo „žaliosios“ elektros energijos gamintojams suderinamumas

- (69) „Žaliosios“ elektros energijos gamintojams į kompensavimo mechanizmą įtrauktais privalomais įnašais tiekiamą pagalbą susijusi su tam tikrais atsinaujinančiais energijos šaltiniais (vandens, saulės, vėjo, biomasės ir biodujų energija) ir bendra šilumos ir elektros energijos gamyba, kaip nurodyta 2001 m. rekomendacijoje ir 2008 m. gairėse⁽³⁵⁾.
- (70) Liuksemburgo valdžios institucijos Komisijai pateikė dvi mokslinių tyrimų instituto [...] *⁽³⁶⁾ parengtas ataskaitas, kuriose nagrinėjami Liuksemburgo „žaliosios“ elektros energijos gamintojams skirtų kompensacijų lygiai. Pirmoji ataskaita apima laikotarpį iki 2005 m. pabaigos⁽³⁷⁾, o antroji – nuo 2006 m. iki 2008 m.⁽³⁸⁾
- (71) Skaičiavimai atlikti dėl visų kompensavimo mechanizmo reikalavimus atitinkančių atsinaujinančių energijos šaltinių⁽³⁹⁾ ir bendros šilumos ir elektros energijos gamybos. Be „žaliosios“ energijos tiekimo tarifo, juose atsižvelgiama į kitas paramos schemas, pagalbą veiklai (visų pirma ekologinę priemoną)⁽⁴⁰⁾ arba pagalbą investicijoms. Skaičiavimuose lyginamos „žaliosios“ elektros energijos gamybos sąnaudos ir šios elektros energijos rinkos kaina. Ataskaitose daroma išvada, kad per nagrinėjamą laikotarpį nebuvo kompensacijos permokos, susijusios su atsinaujinančios energijos šaltiniais ir bendra šilumos ir elektros energijos gamyba.
- (72) Remdamasi šiais duomenimis, Komisija mano, kad pagalba padengia tik „žaliosios“ elektros energijos gamybos sąnaudų ir elektros energijos rinkos kainos skirtumą.

⁽³⁵⁾ Žr. 2008 m. gairių 70 punkto 5 ir 10 dalis.

* Konfidenciali informacija

⁽³⁶⁾ [...].

⁽³⁷⁾ [...].

⁽³⁸⁾ [...].

⁽³⁹⁾ Aptariami energijos šaltiniai yra vandens, saulės, vėjo, biomasės ir biodujų energija.

⁽⁴⁰⁾ 2001 m. spalio 17 d. Komisijos sprendimas dėl atvejo Nr. N 842/2000.

⁽³⁴⁾ OL C 82, 2008 4 1, p. 1.

(73) Dėl laikotarpio nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2008 m. balandžio 1 d., kai buvo taikomos 2001 m. rekomendacijos, Komisija mano, kad „žaliosios“ elektros energijos gamintojams skirta pagalba atitinka 2001 m. rekomendacijas, visų pirma jų 58–60 punktus dėl pagalbos veiklai, ir dėl to ji yra suderinama Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkto atžvilgiu.

(74) Dėl laikotarpio nuo 2008 m. balandžio 2 d. iki 2008 m. gruodžio 31 d., kai buvo taikomos 2008 m. gairės, Komisija mano, kad „žaliosios“ elektros energijos gamintojams skirta pagalba atitinka 2008 m. gaires, visų pirma jų 109 ir 119 punktus dėl pagalbos veiklai, susijusiai su atsinaujinančiais energijos šaltiniais ir bendra šilumos bei elektros energijos gamyba⁽⁴¹⁾, ir kad dėl to ši pagalba yra suderinama su Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu.

7.3.2. Pagalbos įmonėms, didžiosioms elektros energijos vartotojoms, suderinamumas

(75) Sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą Komisija pareiškė abejonių dėl atleidimo nuo įnašo, kuriuo iki 2005 m. gruodžio 31 d. naudojami įmonės, didžiosios elektros energijos vartotojos, suderinamumo. Nuo 2006 m. sausio 1 d. šios įmonės į kompensacijų fondą mokėjo mažesnius įnašus.

(76) Dėl taisyklių, taikytinų vertinant pagalbos suderinamumą, nustatymo reikia pažymėti, kad 2008 m. įnašas buvo apskaičiuotas remiantis 2007 m. duomenimis ir kad sprendimas skirti pagalbą buvo priimtas iki 2008 m. balandžio 2 d., nuo kurios pradėdamos taikyti 2008 m. gairės. Todėl per visą laikotarpį nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2008 m. gruodžio 31 d. pagalbos, skirtos įmonėms, didžiosioms elektros energijos vartotojoms, suderinamumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į 2001 m. rekomendacijas.

(77) Liuksemburgo valdžios institucijos pirmiausia patikslino, kad visos atleidimu nuo įnašo besinaudojančios įmonės, didžiosios elektros energijos vartotojos, išsipareigojo pagerinti savo energijos vartojimo efektyvumą savanoriškomis sutartimis, pasirašytais su valstybe 1996 m., vėliau 2002 m., kad apimtų 2000–2006 m. laikotarpį. Be to, Komisijos prašymu, 2005 m. balandžio 13 d. Liuksemburgas iš dalies pakeitė šias sutartis.

(78) Pagrindiniai pakeitimai, įsigalioję kartu su 2005 m. gruodžio 9 d. DHR, susiję su konkrečiau tikslo gerinti sutartį

⁽⁴¹⁾ Liuksemburgo valdžios institucijos taip pat nurodė, kad bendros šilumos ir elektros energijos gamybos sistemos turėtų patvirtinti 2008 m. gairių 70 punkto 11 dalyje pateiktus labai veiksmingos tokios gamybos kriterijus.

pasirašiusiųjų įmonių energijos vartojimo efektyvumą įterpimu: 2005 m. efektyvumas turi būti padidintas 15 %, palyginti su 1990 m. energijos vartojimo efektyvumu. Be to, sutartyje nustatomos nuobaudos išsipareigojimų nesilaikymo atveju:

— Išsipareigojimų nesilaikiusios įmonės turės rinkoje nusipirkti tam tikrą kiekį „žaliosios“ elektros energijos arba jos pasigaminti savo poreikiams⁽⁴²⁾.

— Įmonės, nesilaikančios išsipareigojimo leisti auditoriams patikrinti jų energijos vartojimo efektyvumo padidėjimą laikotarpio pradžioje ir pabaigoje, turės nusipirkti arba pačios pasigaminti „žaliosios“ elektros energijos kiekį, atitinkantį 1 % jų suvartojamos energijos.

(79) Be to, atleidimas nuo įnašo nustatytas tuo pat metu kaip ir patys įnašai į kompensacijų fondą, t. y. 2001 m. sausio 1 d.

(80) Remdamasi 77, 78 ir 79 punktuose pateikta informacija, Komisija mano, kad įmonių, didžiųjų elektros energijos vartotojų, atleidimas nuo įnašų, o vėliau, nuo 2006 m. sausio 1 d., įnašo į kompensacijų fondą sumažinimas mainais į savanoriškų sutarčių pasirašymą, atitinka 2001 m. rekomendacijų 51 punkto 1a papunktį. Todėl nuo 2005 m. gruodžio mėn. priemonė yra suderinama pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

(81) Dėl laikotarpio nuo 2001 m. sausio mėn. iki 2005 m. gruodžio mėn. Komisija pažymi, kad atleidimas nuo įnašo taip pat suteiktas mainais už išsipareigojimą gerinti įmonių, didžiųjų elektros energijos vartotojų, energijos vartojimo efektyvumą. Šios, pirmiausia 1996 m. sudarytos sutartys, 2002 m. buvo pratęstos 2000–2006 m. laikotarpiui. Be to, 2005 m. nustatytos nuobaudos taikomos tuomet, jei įmonės 2005 m. nepadidino savo energijos vartojimo efektyvumo 15 %, palyginti su 1990 m. Todėl Komisija mano, kad konkretus aplinkos apsaugos tikslas ir nuobaudos, taikomos atleidimu nuo įnašo besinaudojantiems gavėjams nuo 2001 m. iki 2005 m. Dėl šios priežasties Komisija mano, kad įmonių, didžiųjų elektros energijos vartotojų, atleidimas nuo įnašo nuo 2001 m. sausio mėn. iki 2005 m. gruodžio mėn. atitinka 2001 m. rekomendacijų 51 punkto 1a papunktį ir todėl yra suderinamas pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

⁽⁴²⁾ Toks kiekis turi atspindėti kompensacijų fondo remiamą „žaliosios“ elektros energijos įvairovę ir bus nustatytas remiantis trimis 2005 m. balandžio 13 d. pakeitime nustatytais veiksniais: „1. elektros energijos kiekiu, įmonės suvartotu per laikotarpį, kai ji naudojami atleidimu nuo įnašo, 2. kompensacijų fondo remiamos elektros energijos gamybos dalimi nacionalinio elektros energijos suvartojimo atžvilgiu, 3. įmonės energijos vartojimo efektyvumo padidinimo ir bendro [energijos vartojimo efektyvumo padidinimo] lygio skirtumu“. Skirtumas negali viršyti 100 %. Tikslas – 15 % padidinti energijos vartojimo efektyvumą – nustatytas įmonėms, pradėjusioms veiklą po 1990 m.

7.4. Pagalbos suderinamumas su Sutarties 25 ir 90 straipsniais

- (82) Nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2008 m. gruodžio 31 d. su išpareigojimu pirkti „žaliąją“ elektros energiją susijusias papildomas sąnaudas *in fine* patyrė vartotojai atsižvelgiant į jų energijos suvartojimą. Pagal Teisingumo Teismo nustatytą praktiką, neseniai patvirtintą sprendime *Essent* ⁽⁴³⁾, toks galutiniams vartotojams nustatytas privalomas įnašas yra parafiskalinis mokestis ir jo finansavimo mechanizmo suderinamumą su Sutartimi turi nagrinėti Komisija ⁽⁴⁴⁾. Komisija taip pat priėjo prie panašios išvados 53 punkte nurodytuose sprendimuose.
- (83) Dėl importuojamos „žaliosios“ elektros energijos diskriminavimo pavojaus Liuksemburge pagamintos „žaliosios“ elektros energijos, kuriai vienintelei skiriamos pajamos iš įnašų, atžvilgiu Liuksemburgo valdžios institucijos ministro raštu išpareigojo sukurti įnašų į fondą už iki 2008 m. gruodžio 31 d. importuotą „žaliąją“ elektros energiją grąžinimo procedūrą. Norėdami ja pasinaudoti vartotojai turės įrodyti, kad pirkto importuotą „žaliąją“ elektros energiją.
- (84) [...]
- (85) [...] ⁽⁴⁵⁾
- (86) [...]
- (87) Be to, atsižvelgiant į šiuos duomenis, Liuksemburge įgyvendinta sistema labai panaši į Austrijoje įgyvendintas grąžinimo procedūras, kurias Komisija paskelbė suderinamomis ⁽⁴⁶⁾.

8. IŠVADA

- (88) Komisija daro išvadą, kad Liuksemburgas kompensacijų fondo įsteigimo priemonę elektros rinkai organizuoti įgyvendino neteisėtai, pažeisdamas Sutarties 88 straipsnio 3 dalį.

- (89) Tačiau, atsižvelgdama į visas pirmiau išdėstytas aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad nuo 2001 m. sausio mėn. iki 2008 m. gruodžio mėn. Liuksemburgo „žaliosios“ elektros energijos gamintojams skirta pagalba ir įmonių, didžiųjų elektros energijos vartotojų, atleidimas nuo įnašo, o vėliau, nuo 2006 m. sausio 1 d., to įnašo sumažinimas yra pagalba, suderinama su Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktu, patikslintu 2001 m. rekomendacijose ir 2008 m. gairėse,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Liuksemburgo įsteigtas ir nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2008 m. gruodžio 31 d. valdytas kompensacijų fondas elektros rinkai organizuoti yra valstybės pagalba Liuksemburgo „žaliosios“ elektros energijos gamintojams ir įmonėms, didžiosioms elektros energijos vartotojoms, pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį.

Ši pagalba yra suderinama su bendrąja rinka pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

2 straipsnis

Šis sprendimas galioja, jeigu bus atliktas kompensavimo mechanizmo pakeitimas, kurį Liuksemburgas išpareigojo įtvirtinti savo teisės aktuose.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei.

Priimta Briuselyje 2009 m. sausio 28 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

⁽⁴³⁾ 2008 m. liepos 17 d. Teismo sprendimas byloje *Essent*, C-206/06, dar nepaskelbtas rinkinyje.

⁽⁴⁴⁾ Žr., pavyzdžiui, 2003 m. spalio 21 d. Teismo sprendimą, *Belgija/Eugene van Calster, Felix Cleeren ir Openbaar Slachthuis NV*, C-261/01 ir C-262/01, Rink. p. I-12249.

⁽⁴⁵⁾ [...]

⁽⁴⁶⁾ 2006 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimas dėl atvejų Nr. NN 162/03 ir N 317/06 (žr. 27 išnašą).